

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Θεσσαλονίκη 25/04/2019

Αριθμός απόφασης: **969**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη
Ταχ. Κώδικας : 54630
Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από **28/12/2018** και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή του «..... του» με **ΑΦΜ**, με διεύθυνση κατοικίας στον Αλμυρό του Ν. Μαγνησίας επί της οδού Αγίου Σεραφείμ αριθ. 17 -Τ.Κ. 371 00, κατά της με αριθμ./**28-11-2018** οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2015, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Βόλου, με τις οποίες ζητείται η απόρριψη της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 – Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 28-12-2018 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αριθμ./28-11-2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου φορολογικού έτους 2015, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ύψους 24.730,19 €, πλέον ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 ύψους 3.117,61 €, πλέον πρόστιμο του άρθρου 58 του Ν. 4174/2013 στο φόρο ύψους 12.365,10 €, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 40.212,90 €.

Η ανωτέρω πράξη εκδόθηκε κατόπιν της διενέργειας ελέγχου στις χρήσεις 2010 - 2013 και στα φορολογικά έτη 2014 και 2015 από τη Δ.Ο.Υ. Βόλου, με βάση τα άρθρα 48 παρ 3 του Ν. 2238/1994 21 παρ 4 του Ν. 4172/2014 και τις ερμηνευτικές εγκυκλίου ΠΟΛ 1095/2011 και ΠΟΛ 1175/2017, σε συνδυασμό με το άρθρο 23 του Ν. 4174/2013 και την ΔΕΛ Α 1069048/02-05-2014, δυνάμει της υπ' αριθμ./25-10-2016 σχετικής εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της.

Αιτία ελέγχου αποτέλεσε η υπ' αριθ. η υπ' αριθ. ΑΒΜ:/13-10-2016 Προκαταρκτική Παραγγελία του κ. Εισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου (Ε.Ο.Ε.) Αριθ. Πρωτ./14-06-2016, (αριθ. πρωτ. εισερχομένου Δ.Ο.Υ. Βόλου/13-10-2016). Συνημμένα διαβιβάστηκε, από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Βόλου, προς την ως άνω φορολογική αρχή, έγγραφη καταγγελία κατά του προσφεύγοντος και της συζύγου τουτου

Με την ως άνω Εισαγγελική Παραγγελία, ζητήθηκε από τη Δ.Ο.Υ. Βόλου να προβεί σε έρευνα και έλεγχο των καταγγελλομένων, κατά το μέρος που αφορούν σε παραβάσεις φορολογικής φύσεως.

Ειδικότερα, βάσει της ως άνω Εισαγγελικής Παραγγελίας ο έλεγχος προέβη σε:

- 1) Έρευνα ως προς τα καταγγελλόμενα, και μετέβη δύο (2) φορές στην πόλη τουΝ. Μαγνησίας (τόπο κατοικίας του προσφεύγοντος και της συζύγου του καθώς και της μητέρας του), διενεργώντας επιτόπιο έλεγχο και έρευνα,
- 2) Έλεγχο φορολογίας εισοδήματος των οικείων ετών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του Κ.Φ.Ε. ως ίσχυε για τα υπό κρίση έτη,
- 3) Άρση του τραπεζικού απορρήτου του προσφεύγοντος (άνοιγμα των τραπεζικών λογαριασμών του και έλεγχο των τραπεζικών του κινήσεων) και
- 4) Αναζήτηση στοιχείων και πληροφοριών από τον ίδιο τον προσφεύγοντα, από την επιχείρηση – νομική οντότητα με την επωνυμία «.....» με Α.Φ.Μ. (σε συνεργασία με την αρμόδια Δ.Ο.Υ. Α' Λάρισας), καθώς και από τις οικονομικές και φορολογικές αρχές της Βουλγαρίας, για τις οποίες

ζητήθηκε η συνδρομή, μέσω της Διεύθυνσης Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων, (Δ.Ο.Σ.), του Υπουργείου Οικονομικών, στα πλαίσια της αυθόρμητης ανταλλαγής πληροφοριών και κατ' εφαρμογή των διατάξεων του οικείου νομοθετικού πλαισίου (Σύμβαση Αποφυγής Διπλής Φορολογίας μεταξύ Ελλάδας και Δημοκρατίας της Βουλγαρίας).

Από την εκτέλεση του ειδικού λογισμικού ελέγχου προσαύξησης περιουσίας της Δ.Ο.Υ., διαπιστώθηκε, ότι προέκυψαν για τα υπό κρίση έτη πρωτογενείς καταθέσεις (πιστώσεις), οι οποίες έχρηζαν περαιτέρω διερεύνησης καθώς δεν δικαιολογούνταν από τα δηλωθέντα εισοδήματα του προσφεύγοντος στις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος. Από την επεξεργασία των ατομικών και κοινών τραπεζικών λογαριασμών και προϊόντων του προσφεύγοντος προέκυψαν πρωτογενείς καταθέσεις-πιστώσεις για τις οποίες, συντάχθηκε το υπ' αριθ. πρωτ./20-04-2018 Αίτημα Παροχής Πληροφοριών του άρθρου 14 του ν. 4174/2013 από τη Δ.Ο.Υ. Βόλου, για παροχή εξηγήσεων ως προς την προέλευση τους. Ο φορολογούμενος ανταποκρινόμενος στο ως άνω αίτημα κατέθεσε τα υπ' αριθ. πρωτ./07-09-2018 και/17-10-2018 υπομνήματα παροχής εξηγήσεων.

Αφού λήφθηκαν υπόψη τα ως άνω υπομνήματα με τα δικαιολογητικά και τις εξηγήσεις που παρασχέθηκαν από τον προσφεύγοντα στο υπ' αριθ. πρωτ./27-09-2018 Σημείωμα Διαπιστώσεων του Ελέγχου του άρθρου 28 του ν. 4174/2013 που του κοινοποιήθηκε με συνημμένους τους προσωρινούς διορθωτικούς προσδιορισμούς φόρου εισοδήματος, σχετικά με τις αδικαιολόγητες καταθέσεις (πιστώσεις), που προέκυψαν στα υπό κρίση έτη, από την περαιτέρω επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών, η φορολογούσα αρχή διαπίστωσε προσαύξηση περιουσίας, κατά την έννοια των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010 και της παρ 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013, ανά έτος, ως ακολούθως:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ	ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ	Μείον: ΠΟΣΑ ΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΘΗΚΑΝ	Μείον: ΔΗΛΩΘΕΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ (βάσει δηλώσεων του προσφεύγοντος)	ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΑΠΟ ΑΓΝΩΣΤΗ ΠΗΓΗ
2013	537.534,66	290.810,85	1.414,45	289.396,40
2014	404.125,72	228.023,99	1.414,45	226.609,54
2014	69.828,28	38.694,00	0,00	31.134,28
2015	103.940,00	77.940,15	1.800,15	76.140,00

Επιπροσθέτως, από τον έλεγχο διαπιστώθηκε, βάσει των υπ' αριθ. πρωτ. ΔΟΣ ΓΕΞ/03-05-2017 ΕΜΠ. και ΔΟΣ ΓΕΞ/09-06-2017 ΕΜΠ απαντητικών εγγράφων της Δ/σης Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων (Δ.Ο.Σ.) της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) και σύμφωνα με τα όσα απάντησαν οι φορολογικές αρχές της Βουλγαρίας, ότι ο προσφεύγων διατηρεί

μεταφορική εταιρία εγκατεστημένη στη Βουλγαρία, η οποία είναι ενεργή, επί της οδού Str. αρ., fl. 3,, με την επωνυμία «.....» (Μ.Ε.Π.Ε.), με διακριτικό τίτλο «.....» και Α.Φ.Μ./ΦΠΑ BG..... Η ως άνω εταιρία είναι γνωστή στις αλλοδαπές φορολογικές αρχές και η δραστηριότητά της είναι οι οδικές μεταφορές εμπορευμάτων. Διευθυντής και μοναδικός μέτοχος της εταιρίας, από τη σύστασή της, είναι ο προσφεύγων. Η εταιρία κατά τα υπό κρίση έτη δήλωσε κέρδη και δεν διένειμε μερίσματα στο ένα και μοναδικό της μέτοχο, τον προσφεύγοντα. Ζητήθηκαν και προσκομίστηκαν από τον προσφεύγοντα νομιμοποιητικά έγγραφα έναρξης εργασιών της ως άνω βουλγάρικης επιχείρησής του.

Παράλληλα, ζητήθηκαν και απεστάλησαν από τη Δ.Ο.Υ. Α΄ Λάρισας ενδεικτικά παραστατικά τιμολογίων (παραστατικά στοιχεία παροχής υπηρεσιών μεταφοράς – φορτωτικές, ληφθέντα από την εταιρία «.....» με Α.Φ.Μ., εκδοθέντα από την επιχείρηση «.....» με Α.Φ.Μ. BG, που αφορούσαν σε συναλλαγές οδικών μεταφορών της δεύτερης για λογαριασμό της πρώτης εταιρίας, για το χρονικό διάστημα από 01/01/2010 έως και 31/12/2015, μαζί με τυχόν οποιαδήποτε άλλα σχετικά κατά περίπτωση έγγραφα (π.χ. δελτία διακίνησης, παραστατικά εξόφλησης των τιμολογίων κ.λπ.), προς επιβεβαίωση των καταγγελλθέντων περί διενέργειας εκ μέρους του προσφεύγοντος εικονικών συναλλαγών σε συνεργασία με την εταιρία «.....», για δήθεν μεταφορές στην Ιταλία ανύπαρκτου βαμβακόσπορου. Από την επεξεργασία των ληφθέντων παραστατικών στοιχείων (ήτοι φορτωτικών μεταφοράς, εκδοθέντων Δελτίων Αποστολής, εκδοθέντων τιμολογίων των πελατών στην Ιταλία, παραστατικών εξόφλησης των φορτωτικών μέσω τραπεζικών λογαριασμών των εμπλεκομένων), καθώς και από τον μεγάλο αριθμό των συναλλαγών και τη συχνότητα αυτών, ο έλεγχος δεν επιβεβαίωσε τα ως άνω καταγγελλθέντα.

Με βάση τις ανωτέρω διαπιστώσεις για το υπό κρίση έτος, ο έλεγχος καταλόγισε προσαύξηση περιουσίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις της παρ 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013, έκρινε την υποβληθείσα δήλωση του προσφεύγοντος ως ανακριβή και εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη.

Με τη με αριθμό πρωτοκόλλου/28-12-2018 ενδικοφανή προσφυγή ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, επικαλούμενος τους κάτωθι λόγους:

- 1) Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου. Οι πιστώσεις των τραπεζικών του λογαριασμών αφορούν ακαθάριστα έσοδα (τζίρο) της εταιρίας (Μ.ΕΠΕ) και με χαρακτήρες του λατινικού αλφαβήτου, με Α.Φ.Μ. BG, και έδρα στοτου Δήμου, στη Βουλγαρία. Με το υπ' αριθμ./07.09.2018 υπόμνημά του

προσκόμισε δικαιολογητικά για το σύνολο σχεδόν των ανωτέρω συναλλαγών, πλην όμως ο έλεγχος αυθαίρετα και αδικαιολόγητα απέρριψε αυτά, προσδιορίζοντας τις διαφορές του φόρου εισοδήματός του σύμφωνα με τις προσβαλλόμενες οικείες πράξεις προσδιορισμού του φόρου. Αναφορικά με τα στοιχεία τα οποία λόγω αντικειμενικής αδυναμίας (πάροδος χρόνου διατήρησης φορολογικών παραστατικών κατά το Δίκαιο της χώρας ίδρυσης του Νομικού Προσώπου (Βουλγαρία), όφειλαν να γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί του καθώς η φορολογική αρχή δεν προέβη σε αιτιολογημένη απόρριψη αυτών επί τη βάση άλλων στοιχείων που ενδεχομένως διαθέτει, καθιστώντας αόριστη και ανατιολόγητη τη σχετική διοικητική πράξη και την οικεία έκθεση ελέγχου. Η φορολογική αρχή όφειλε να λάβει υπ' όψη της τη διάταξη του άρθρου 4 της ΠΟΛ 1175/2017 και να μη θεωρήσει ως προσαύξηση την μεταφορά με έμβασμα χρηματικού ποσού από έναν τραπεζικό του λογαριασμό σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό, (στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή), καθώς και καταθέσεις μέσω μηχανήματος αυτόματης κατάθεσης και ανάληψης της τράπεζας οι οποίες έγιναν από τον ίδιο με τη χρήση προσωπικής κάρτας αναλήψεων/καταθέσεων, καθώς αυτή δεν αποτελεί προσαύξηση της περιουσίας του.

- 2) Αναφερόμενος στον Πίνακα με τον Τίτλο «ΠΟΣΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΗ» στο υπ' αριθ./27.9.2018 σημείωμα διαπιστώσεων, προσκομίζει συνημμένα δικαιολογητικά έγγραφα και παραστατικά προς απόδειξη της νομιμότητας των συναλλαγών και των σχετικών πιστώσεων των τραπεζικών του λογαριασμών, για τις επίδικες χρήσεις και έτη, ανά πηγή προέλευσης του εισοδήματος και ανά ταυτότητα κατάθεσης (REC ID) ως ακολούθως:

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ (Μ.ΕΠΕ) -

REC ID	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
.....	09/01/2015	Έμβασμα από την	415,00
.....	23/01/2015	Έμβασμα από την	15.010,00
.....	29/01/2015	Έμβασμα από την	410,00
.....	29/01/2015	Έμβασμα από την	25.020,00
.....	07/05/2015	Έμβασμα από την	12.005,00
.....	06/07/2015	Έμβασμα από την	2.000,00
.....	27/07/2015	Έμβασμα από την	15.010,00
.....	09/09/2015	Έμβασμα από την	420,00

Οι ανωτέρω καταθέσεις αφορούν ποσά που πιστώθηκαν αρχικά σε λογαριασμό της της οποίας τυγχάνει μοναδικός μέτοχος και διαχειριστής. Προέρχονται από ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα, και έχουν ήδη φορολογηθεί στη Βουλγαρία, όπου και η φορολογική έδρα της επιχείρησής μου, η διακίνηση των ποσών στην Ελλάδα πραγματοποιήθηκε για την κάλυψη δαπανών της επιχείρησης έναντι Ελλήνων προμηθευτών.

Ως προς τους ανωτέρω ισχυρισμούς του προσφεύγοντος

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο του Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής **Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν** σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή, ακολούθως, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 28 του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «2. Το εισόδημα φυσικών προσώπων, ανεξαρτήτως αν προέρχεται από άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, **μπορεί επίσης να προσδιορίζεται με βάση κάθε διαθέσιμο στοιχείο** ή έμμεσες μεθόδους ελέγχου σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, όταν το ποσό του δηλούμενου εισοδήματος δεν επαρκεί για την κάλυψη των προσωπικών δαπανών διαβίωσης ή **σε περίπτωση που υπάρχει προσαύξηση περιουσίας η οποία δεν καλύπτεται από το δηλούμενο**».

Επειδή περαιτέρω, με την παρ. 4 του άρθρου 29 του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι: «4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)».

Επειδή σύμφωνα, με το άρθρο 39- Δικαιολόγηση Προσαύξησης Περιουσίας του Ν. 4174/2013 (Φ.Ε.Κ.170 Α'), ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 28 του Ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας) «.....Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου, την οποία συντάσσει η φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου.».

Επειδή, στο άρθρο 34 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «.....Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος».

Επειδή, στο άρθρο 64 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθ. 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999) ορίζεται ότι: « 1.Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η Αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης 3. Όταν η πράξη εκδίδεται αυτεπαγγέλτως τα αποδεικτικά στοιχεία συγκεντρώνονται με πρωτοβουλία του αρμόδιου για την έκδοση οργάνου».

Επειδή, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου

που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α)ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β)πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια.

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία των δικαστηρίων, η αιτιολογία των πράξεων καταλογισμού φόρου νομίμως συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, τις διαλαμβανόμενες, δηλαδή, στην έκθεση ελέγχου διαπιστώσεις. Στην πράξη επιβολής προστίμου αρκεί να αναφέρονται οι νομικές διατάξεις και τα πραγματικά περιστατικά της παράβασης. Εξάλλου, η αιτιολογία της πράξης πρέπει μιν να είναι πλήρης και ειδική, δεν απαιτείται όμως να προκύπτει μόνον από το σώμα της, αλλά, συμπληρώνεται και από τα στοιχεία του φακέλου, το δε Δικαστήριο **όταν επιλαμβάνεται, κατόπιν άσκησης προσφυγής ουσίας, ελέγχει την ουσιαστική βασιμότητα της πράξης επιβολής προστίμου συμπληρώνοντας την ελλιπή αιτιολογία** της πράξης και δεν άγεται για το λόγο αυτό σε ακύρωση αυτής.

Επειδή, με την **ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015** δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής: «3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα. 7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.)..... 8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα..... Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται

από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς. Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων. 9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο. 10. Για χρήσεις πριν από την 01/01/2014, σχετικές είναι οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της [παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994](#)».

Επειδή περαιτέρω, με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1175/16-11-2017 παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: «1. **Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας** κατά την έννοια της [παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994](#) ή της [παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013](#), στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της [παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994](#) ή της [παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013](#) του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου [...] 4. Το ποσό τραπεζικού λογαριασμού που τροφοδότησε έμβασμα και λογίζεται ως φορολογητέο εισόδημα της [παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994](#) ή της [παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013](#), φορολογείται ως εισόδημα της διαχειριστικής περιόδου κατά την οποία προκύπτει ότι εισήχθη το ποσό αυτό στην περιουσία του δικαιούχου του λογαριασμού, η δε μεταφορά με έμβασμα χρηματικού ποσού από τραπεζικό λογαριασμό δικαιούχου σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό του (στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή) δεν αποτελεί προσαύξηση της περιουσίας του. Συνεπώς, κρίσιμος δεν είναι, τουλάχιστον κατ' αρχήν ο χρόνος διενέργειας του εμβάσματος, αλλά είτε ο χρόνος της κατάθεσης του επίμαχου ποσού (ή σε

περίπτωση τμηματικής κατάθεσης του, ο χρόνος που κατατέθηκε καθένα από τα τμήματα του) στον τραπεζικό λογαριασμό του δικαιούχου, μέσω του οποίου έγινε το έμβασμα, είτε ο προγενέστερος αυτού χρόνος κατά τον οποίο προκύπτει ότι επήλθε η αντίστοιχη προσαύξηση της περιουσίας του ([ΣτΕ 1225/2017](#), [884/2016](#), [435/2017](#)). Ο προσδιορισμός του ως άνω κρίσιμου χρόνου πρέπει να γίνεται από την ελεγκτική αρχή με βάση πρόσφορα και επαρκή στοιχεία τα οποία συλλέγονται κατόπιν της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου στα οποία συμπεριλαμβάνονται ιδίως η κλήση του φορολογούμενου για παροχή εξηγήσεων και η αναζήτηση πληροφοριών και στοιχείων από τα εμπλεκόμενα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. [...]. 5.4. Ο χαρακτηρισμός μιας πίστωσης σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει ο ελεγχόμενος ως προερχόμενης ή σχετιζόμενης με ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα εξετάζεται ως πραγματικό γεγονός. Εφόσον αποδειχθεί ότι προέρχεται από ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα, δηλαδή προσδιορίζεται το είδος της παρασχεθείσας υπηρεσίας και ο λήπτης αυτής ή το πωληθέν αγαθό και ο αγοραστής αυτού, τότε φορολογείται, κατά περίπτωση, με τις οικείες διατάξεις του ν. [2238/1994](#) (άρθρα 28, 40, 48 κ.λπ.) ή την παρ.1 του άρθρου 21 του ν. [4172/2013](#) και υπόκειται σε τυχόν λοιπές φορολογίες (π.χ. ΦΠΑ), εάν δεν έχει ήδη φορολογηθεί. Στην περίπτωση που ο ελεγχόμενος συμμετέχει σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (ΟΕ, ΕΕ, ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ), κοινωνία ή κοινοπραξία, και το ποσό που πιστώνεται σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει το φυσικό πρόσωπο είναι ποσό που αποδεικνύεται ότι αφορά συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου ή κοινωνίας ή κοινοπραξίας, δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή το ποσό δύναται να συνιστά δάνειο (αν τούτο προκύπτει από τις σχετικές εγγραφές στα βιβλία ή από άλλα στοιχεία), ή ταμειακή διευκόλυνση, ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, κατά την κρίση του ελέγχου. Επισημαίνεται ότι αν αυτό το ποσό επεστράφη στο νομικό πρόσωπο (ή κοινωνία ή κοινοπραξία) πριν από την διενέργεια του ελέγχου, τότε αποτελεί δάνειο ή ταμειακή διευκόλυνση (ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά) για το φυσικό πρόσωπο και η τυχόν απόδοση (υπεραξία) αποτελεί εισόδημα του φυσικού προσώπου εφόσον στο νομικό πρόσωπο επεστράφη μόνο το κεφάλαιο. Σε κάθε περίπτωση οι σχετικές πιστώσεις αξιολογούνται σε σχέση με τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη και του αναλογούντος ΦΠΑ, ανάλογα με την περίπτωση. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος επικαλείται μεν τη λήψη δανείου από ελληνική ή αλλοδαπή επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει σχετικό έγγραφο βέβαιης χρονολογίας, ούτε και μπορεί να αποδειχθεί η λήψη του δανείου αυτού από άλλα στοιχεία (π.χ. κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών του δανειστή ή του δανειζόμενου από τις οποίες να προκύπτει δόση ή επιστροφή χρημάτων), τότε ο ισχυρισμός του φορολογούμενου περί δανείου δεν μπορεί να γίνει δεκτός.....».

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. **884/2016** απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού),

μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), ..]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους.».

Επειδή, στο άρθρο 65 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή περαιτέρω, με το **άρθρο 62 του Ν.4170/2013** θεσπίστηκε «Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών» των πιστωτικών ιδρυμάτων και των ιδρυμάτων πληρωμών που λειτουργούν στην Ελλάδα, προκειμένου να διευκολυνθεί η διαβίβαση, αφενός, των αιτημάτων παροχής πληροφοριών των αρμόδιων ελεγκτικών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και, αφετέρου, των απαντήσεων των εν λόγω ιδρυμάτων σε τέτοια αιτήματα. Παράλληλα, λειτουργεί ήδη (από το 2017) στις ελεγκτικές υπηρεσίες της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων το Ειδικό Λογισμικό Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας, το οποίο έχει καταστήσει ταχύτερη και πιο αξιόπιστη και αποτελεσματική τη διασταύρωση των στοιχείων των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος με τα δεδομένα των (ταυτοποιούμενων, ως προς το είδος τους, βάσει ειδικού ενιαίου κωδικολογίου) κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών των φορολογούμενων.

Επειδή εν προκειμένω, το δικαίωμα της Φορολογικής Διοίκησης για διενέργεια ελέγχου των φορολογικών υποχρεώσεων του προσφεύγοντος προβλέπεται ρητά από τις διατάξεις του άρθρου 23 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.4174/2013), ενώ καθορίζεται παράλληλα και ο τρόπος προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης. Δεδομένου ότι η υπό κρίση περίοδος αφορά φορολογική υποχρέωση μετά από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ορθά εφαρμόστηκαν οι διατάξεις της παρ 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013, σε συνδυασμό με την ΠΟΛ 1175/2017.

Περαιτέρω, προκειμένου να συγκεντρωθούν στοιχεία για το φορολογητέο εισόδημα του προσφεύγοντος κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ 3 του άρθρου 15 του Ν.4174/2013 και της υπ' αριθμ. πρωτ. Δ6 Α1036672 ΕΞ 2014/25.02.2014 Απόφασης της Γ.Γ.Δ.Ε., όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, προηγήθηκε από την ελέγχουσα φορολογική αρχή αίτημα για άρση του τραπεζικού απορρήτου μέσω του «Συστήματος Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών» του άρθρου 62 του Ν.4170/2013.

Επειδή στην υπό κρίση περίπτωση, από τα διαλαμβανόμενα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, μεταξύ των οποίων και η από 28.11.2018 έκθεση μερικού ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Βόλου, με τα συνημμένα της, προκύπτουν τα ακόλουθα για το έτος 2015:

Επιδόθηκε από τη φορολογική αρχή νομίμως στον προσφεύγοντα το υπ' αριθ. πρωτ./20-04-2018 Αίτημα Παροχής Πληροφοριών του άρθρου 14 του Ν. 4174/2013 με το οποίο του ζητήθηκε η παροχή διευκρινήσεων, για τα ποσά που χαρακτηρίστηκαν από τον έλεγχο ως

πρωτογενείς καταθέσεις, ήτοι να γνωστοποιήσει την αιτία και την πηγή προέλευσής τους, σύμφωνα με τον επισυναπτόμενο σ' αυτό πίνακα, στον οποίο αναφέρονταν οι πιστώσεις που πραγματοποιήθηκαν σε λογαριασμούς στους οποίους ήταν είτε δικαιούχος είτε συνδικαιούχος.

Ανταποκρινόμενος ο ελεγχόμενος στο ως άνω αίτημα, κατέθεσε τα με αρ. πρωτ./07-09-2018 και/17-10-2018 υπομνήματα του, με τα οποία εξέθεσε τις απόψεις του και προέβη στην αιτιολόγηση των καταθέσεων.

Συγκεκριμένα, για το υπό κρίση έτος, ο προσφεύγων αιτιολόγησε, είτε πλήρως, είτε μερικώς δέκα (10) πιστώσεις από τις τριάντα μία (31) που του ζητήθηκαν. Η παραπάνω δικαιολόγηση σε όλες τις περιπτώσεις έγινε με αντιστοίχιση των πιστώσεων αυτών με συναλλαγές της εταιρίας με την επωνυμία «.....» (Μ.ΕΠΕ) και με χαρακτήρες του λατινικού αλφαβήτου, με Α.Φ.Μ. BG, και έδρα στοτου Δήμου, στη Βουλγαρία. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις ο προσφεύγων ισχυρίστηκε πως οι εμφανιζόμενες πιστώσεις στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προέρχονται από συναλλαγές της ως άνω εταιρίας. Οι ισχυρισμοί αυτοί του προσφεύγοντος έγιναν αποδεκτοί από τον έλεγχο στις ως άνω δέκα (10) από τις τριάντα μία (31) αυτές περιπτώσεις, δεδομένου ότι ο προσφεύγων προσκόμισε Τιμολόγια εκδόσεως της επιχείρησης «.....» και αντίγραφα επιταγών δύο όψεων, βάσει των οποίων διαπιστώθηκε ότι αφορούν σε ακαθάριστα έσοδα της ως άνω επιχείρησης και επομένως αποτελούν ποσά «γνωστής» προέλευσης και αιτίας. Από το συνολικό αρχικό προς διερεύνηση ποσό των πρωτογενών καταθέσεων ύψους 103.940,00 €, κρίθηκε από τον έλεγχο, ότι δεν αποτελεί πρωτογενή κατάθεση ποσό ύψους 27.800,00 €. Περαιτέρω, το υπολειπόμενο ποσό ύψους 76.140,00 €, που εμφανίζεται υπό μορφή πιστώσεων στους αριθ. λογαριασμούς GR..... και GR..... της EUROBANK, και στον αριθ. λογαριασμό GR..... της Τράπεζας ΠΕΙΡΑΙΩΣ, στους οποίους εμφανίζεται ως μοναδικός δικαιούχος ο προσφεύγων, καθώς στον αριθ. λογαριασμό GR..... της EUROBANK με συνδικαιούχο τη, για το οποίο δεν παρασχέθηκαν επαρκείς αποδείξεις από τον προσφεύγοντα καταλογίστηκε από τον έλεγχο ως προσαύξηση περιουσίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις της παρ 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 39 του Ν. 4174/2013.

- Ως προς τις καταθέσεις με ταυτότητα κατάθεσης (REC ID) 5695, 5707, 5789, 5803, 5813, 5844, 5848 και 5865 για τις οποίες ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι προέρχονται από ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα και έχουν ήδη φορολογηθεί στη Βουλγαρία, όπου και η φορολογική έδρα της επιχείρησής του, η διακίνηση δε των ποσών στην Ελλάδα πραγματοποιήθηκε για την κάλυψη δαπανών της επιχείρησης έναντι Ελλήνων προμηθευτών.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ο προσφεύγων προσκόμισε φωτοαντίγραφα των συναλλαγών καταθέσεων των εν λόγω ποσών στους υπ' αριθ. GR και GR..... τραπεζικούς λογαριασμούς που τηρούσε στην EUROBANK με μοναδικό δικαιούχο τον ίδιο, καθώς στον αριθ.

λογαριασμό GR..... της EUROBANK με συνδικαιούχο τη εκ μεταφοράς από τραπεζικό λογαριασμό με αριθμό IBAN GR και στον οποίο δεν απέδειξε ότι μετέχει. Επισημαίνεται ότι ο ως άνω τραπεζικός λογαριασμός με IBAN GR δεν συγκαταλέγεται στον πίνακα «Προϊόντων/ Πελατών», που αποτυπώνει τα στοιχεία των τραπεζικών προϊόντων και των δικαιούχων (προσφεύγοντος και λοιπών συνδικαιούχων) στην ημεδαπή για τις ελεγχόμενες χρήσεις, όπως προκύπτει από το αρχείο «Τραπεζικά Δεδομένα» που ανακτήθηκε από τον έλεγχο, μέσω του «Ειδικού Λογισμικού Αυτοματοποιημένου Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας» για τα έτη 2012 – 2014, καθώς και από τις ηλεκτρονικές απαντήσεις των Πιστωτικών Ιδρυμάτων (Τραπεζών) που είχε αιτηθεί ο έλεγχος μέσω του ηλεκτρονικού Συστήματος Μητρώου Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών (Σ.Μ.Τ.Λ. & Λ.Π.) της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών για το έτος 2015 και έχει καταγραφεί στην υποπαράγραφο «5.3.2 Τραπεζικοί Λογαριασμοί» της παραγράφου «5.3 ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΕΣ ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΕΙΣ - ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΠΟ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ - ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ» της ενότητας «5. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ - ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ - ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ» της οικείας Έκθεσης Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος. Περαιτέρω, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε άλλες τραπεζικές κινήσεις τυχόν λογαριασμών του εξωτερικού, ώστε να διαπιστωθεί η μεταφορά χρηματικών ποσών πιστώσεων/καταθέσεων σε ημεδαπούς λογαριασμούς του και να αποδείξει ότι οι ανωτέρω καταθέσεις αφορούν ποσά που πιστώθηκαν αρχικά σε λογαριασμό της «.....» όπως ισχυρίζεται. Εξάλλου, αν τα επίμαχα ποσά αφορούσαν σε εμβάσματα ποσών από το εξωτερικό στην ημεδαπή, θα έπρεπε να προσκομίσει στον έλεγχο τα έντυπα των εμβασμάτων ως αποδεικτικά στοιχεία δικαιολόγησης των εν λόγω συναλλαγών, τα οποία ουδέποτε προσκόμισε. Περαιτέρω επισημαίνεται ότι τα συγκεκριμένα ποσά καταθέσεων ο έλεγχος τα είχε εξ αρχής συμπεριλάβει στις οριστικές διαφορές προσαύξησης περιουσίας του έτους 2015, όπως απεικονίζονται και περιγράφονται αναλυτικά στο σχετικό πίνακα «Β) ΕΤΟΣ 2015» (γραμμές με REC ID 4, 7, 10, 11, 45, 56, 58 και 77). Περαιτέρω, ο έλεγχος επισήμανε, ότι η μεταφορά των χρηματικών ποσών πιστώσεων/καταθέσεων για τις εν λόγω συναλλαγές/κινήσεις, δεν προέρχεται από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς που τηρούσε ο προσφεύγων στην ημεδαπή, όπως προέκυψαν από το Ειδικό Λογισμικό Αυτοματοποιημένου Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας για τα έτη για τα έτη 2012 - 2014, καθώς και από τις ηλεκτρονικές απαντήσεις των Πιστωτικών Ιδρυμάτων (Τραπεζών) που είχε αιτηθεί μέσω του ηλεκτρονικού Συστήματος Μητρώου Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών (Σ.Μ.Τ.Λ. & Λ.Π.) της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών για το έτος 2015, οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο Ειδικό Λογισμικό. Διαπιστώθηκε δε από τον έλεγχο ότι οι εν λόγω «μεταφορές από άλλο λογαριασμό», σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, δεν προέρχονται από δικούς του τραπεζικούς λογαριασμούς.

Επειδή ο προσφεύγων δεν προσκόμισε στον έλεγχο κατάσταση με το σύνολο των τραπεζικών λογαριασμών (ταμιευτηρίου, προθεσμίας όψεως κλπ) που τηρούσε κατά τις

ελεγχόμενες χρήσεις, στην αλλοδαπή, ατομικά ή ως συνδικαιούχος με οποιοδήποτε τρίτο πρόσωπο, στην οποία να αναγράφονται: α) το Πιστωτικό Ίδρυμα, β) το είδος προϊόντος (π.χ. λογαριασμός ταμιευτήριου, κλπ), γ) ο αριθμός ταυτοποίησης του προϊόντος, δ) τα στοιχεία (ονοματεπώνυμο ή επωνυμία, Α.Φ.Μ.) των τυχόν συνδικαιούχων και τις αναλυτικές κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών κατά τις χρήσεις που αφορά το ληφθέν αίτημα παροχής πληροφοριών, δεδομένου ότι στον έλεγχο πρέπει να δικαιολογούνται όλες οι πραγματοποιηθείσες κινήσεις που έχουν λάβει χώρα. Συνεπώς, πρέπει να τηρούνται αντίγραφα και δικαιολογητικά όλων των συναλλαγών για όλες τις μη παραγραφόμενες χρήσεις.

Επειδή πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Επειδή ο προσφεύγων δεν προσκόμισε δικαιολογητικά (αποδεικτικά στοιχεία ή έγγραφα) για το σύνολο των επίμαχων συναλλαγών και ορθά ο έλεγχος καταλόγισε τελικά διαφορές από προσαύξηση περιουσίας μόνο για τα ποσά καταθέσεων, για τα οποία, είτε δεν προσκόμισε δικαιολογητικά (αποδεικτικά στοιχεία ή έγγραφα), είτε προσκόμισε πλην όμως αυτά κρίθηκαν ως μη σχετιζόμενα με τα πραγματικά περιστατικά, όπως αποδεικνύεται αναλυτικά στην από 28/11/2018 Έκθεση Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος. Σε κάθε περίπτωση, ο προσφεύγων έπρεπε να διαφυλάττει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις φορολογικές διατάξεις, τα παντός είδους δικαιολογητικά (συμπεριλαμβανομένων και των φορολογικών παραστατικών αλλοδαπής) που αποδεικνύουν επαρκώς την περιουσιακή του κατάσταση, σε τυχόν ενδεχόμενο έλεγχο από τις ημεδαπές φορολογικές αρχές και να τα θέτει υπόψη αυτών όταν του ζητηθούν, καθόσον αυτή προσέλαβε τη μορφή τραπεζικών καταθέσεων σε λογαριασμούς ημεδαπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, ανεξάρτητα αν το σύνολο των καταθέσεων αφορά σε πελάτες (όπως ισχυρίζεται) της μεταφορικής εταιρίας που διατηρεί στην αλλοδαπή (Βουλγαρία).

Επειδή ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι δεν αποτελούν προσαύξηση της περιουσίας οι καταθέσεις μέσω μηχανήματος αυτόματης κατάθεσης και ανάληψης της τράπεζας, που έγιναν από τον ίδιο με τη χρήση προσωπικής κάρτας αναλήψεων/καταθέσεων, δεν ευσταθεί, δεδομένου ότι δεν ερείδεται σε κάποια φορολογική διάταξη, ούτε ισχύει στην κρινόμενη υπόθεση, αφού ο έλεγχος δεν καταλόγισε για τους λόγους αυτούς διαφορές από προσαύξηση περιουσίας (σύμφωνα πάντα και σε

συνδυασμό και με τον εκάστοτε χαρακτηρισμό της κάθε επίμαχης συναλλαγής από τον ίδιο τον προσφεύγοντα στο κατατεθέν απαντητικό του υπόμνημα).

Επειδή ο έλεγχος, κατέδειξε με τον πιο σαφή τρόπο στην από 28/11/2018 Έκθεση Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος, ότι ο προσφεύγων δεν προσκόμισε άλλες τραπεζικές κινήσεις τυχόν λογαριασμών του εξωτερικού, ώστε να διαπιστωθεί η μεταφορά χρηματικών ποσών πιστώσεων/καταθέσεων σε ημεδαπούς του λογαριασμούς, όπως ισχυρίζεται ο ίδιος.

Περαιτέρω, ο έλεγχος έλαβε υπόψη του ως όφειλε τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 4 της ΠΟΛ. 1175/2017 και δε θεώρησε ως προσαύξηση περιουσίας τη μεταφορά με έμβασμα εκείνων των χρηματικών ποσών (από έναν τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντος σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό του στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή), των οποίων η πηγή αιτιολογήθηκε επαρκώς κατά την κρίση του ελέγχου με προσκομισθέντα δικαιολογητικά (π.χ. φωτοαντίγραφα και των δύο σωμάτων τραπεζικών επιταγών υπογεγραμμένα και με οπισθογραφήσεις), ενώ για τις μη αιτιολογημένες μεταφορές εμβασμάτων ο έλεγχος προσδιόρισε διαφορές από προσαύξηση περιουσίας, ως όφειλε.

Επειδή, ο έλεγχος έλαβε υπόψη του όλα τα προσκομισθέντα στοιχεία και δικαιολογητικά που ο προσφεύγων προσκόμισε με τα με αριθ. πρωτ. /07-09-2018 και /17-10-2018 κατατεθέντα υπομνήματα του και αναμόρφωσε το φορολογητέο εισόδημα που αρχικά είχε προσδιορίσει με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εισοδήματος.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Συνεπώς οι ως άνω ισχυρισμοί του προσφεύγοντος απορρίπτονται ως νόμω και ουσία αβάσιμοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από **28/12/2018** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του «..... του» με **ΑΦΜ**

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - Καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

A. ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Φορολογικό έτος 2015 Εισοδήματα 01/01/2015 – 31/12/2015	
Διαφορά φόρου εισοδήματος με την παρούσα απόφαση	24.730,19
Πρόστιμο άρθ. 58 Ν. 4174/2013	12.365,10
Εισφορά αλληλεγγύης με την παρούσα απόφαση	3.117,61
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	40.212,90 €

Επί του οφειλόμενου φόρου, θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.